

Horten Ho VII

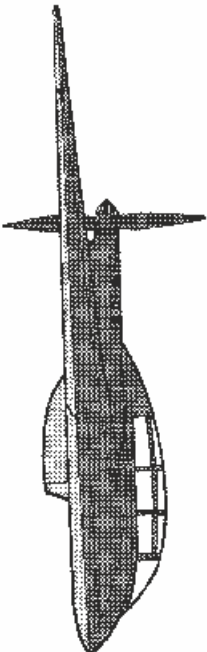
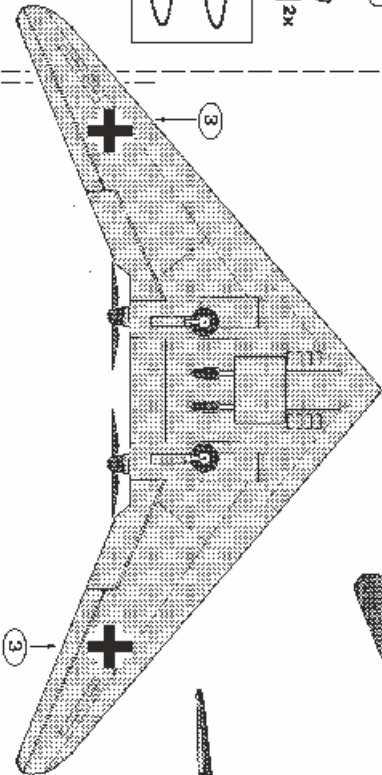
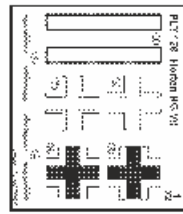
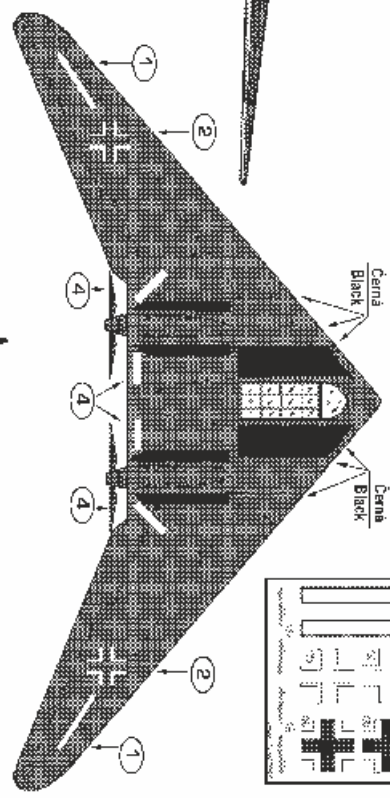
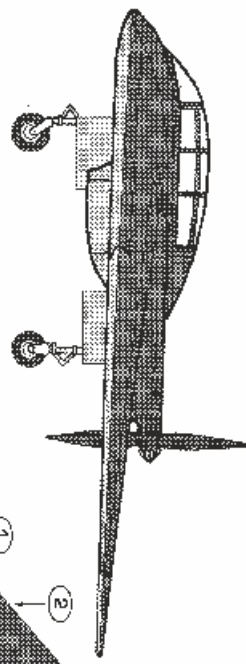
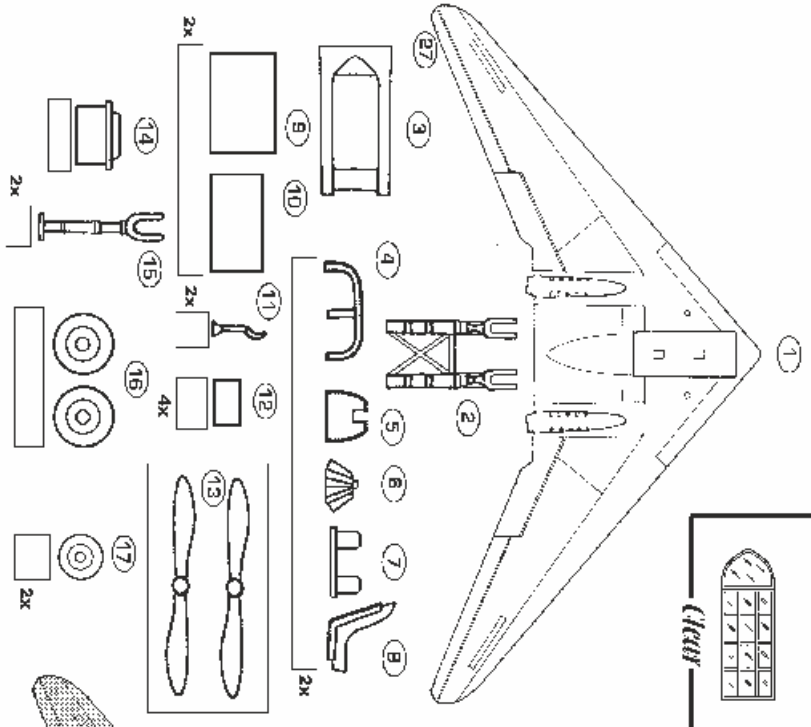

1:72
PLT 128

Bratři Hortenové, Reimar, Wolfram a Walter konstruovali a zkoušeli ve třicátých letech větroné samokřídla. Ve vývoji, leteckrát již motorových strojů, pokračovali i po svém spojení s nástupci k Luftwaffe v roce 1936. Až v roce 1941, po letecké smrti Wolframa Hortena nad Francií v roce 1940, se oběma zbylými bratry podařilo založit v rámci RLM vývojovou dílnu, nazvanou Sonderkommando 3 (posléze 9). V této dílně v Göttingenu vyvinuli dvojmístné dvoumotorové samokřídlo Ho VII a jednomístné, stíhací samokřídlo Ho IX. Poháněné čtyřmi motory, stavba Ho VII probíhala částečně v nábyčkářské firmě Pesche v Mbindenu. Konstrukce byla smíšená, centrální sekce byla vyrobená z ocelových trubek a potah tvořily hliníkové panely, díly křídla byly dřevěné konstrukce. Jako pohonné jednotky sloužily dva motory Argus AS-10C v tlacím uspořádání. Ho VII měl složit jako cvičný stíhací letoun při výcviku pilotů na stíhačky Ho IX. Horten Ho VII V-1 vzletl poprvé v květnu 1943. Jeho letové vlastnosti byly uspokojivé. Byly zahájena stavba dalších dvou prototypů V-2 a V-3, obstarán byl jen V-2. Plánovaná série dvacet kusů se neuskutečnila. Na podzim roku 1944 byl Ho VII V-1 předveden H. Göringovi. Při posledním letu v únoru 1945 byl Ho VII V-1 lehce poškozen kvůli poruše pochůzku při přistání v Göttingenu. Zde také 7. dubna 1945 shořel při obsazení letiště vojáků US Army.

Technická data:
Rozpětí: 16,00 m, délka: 7,40m, max. rychlost: 340 km/h, Motor: 2x Argus AS-10C 176 kW (240 kJ),
Vzletová hmotnost: 3200 kg

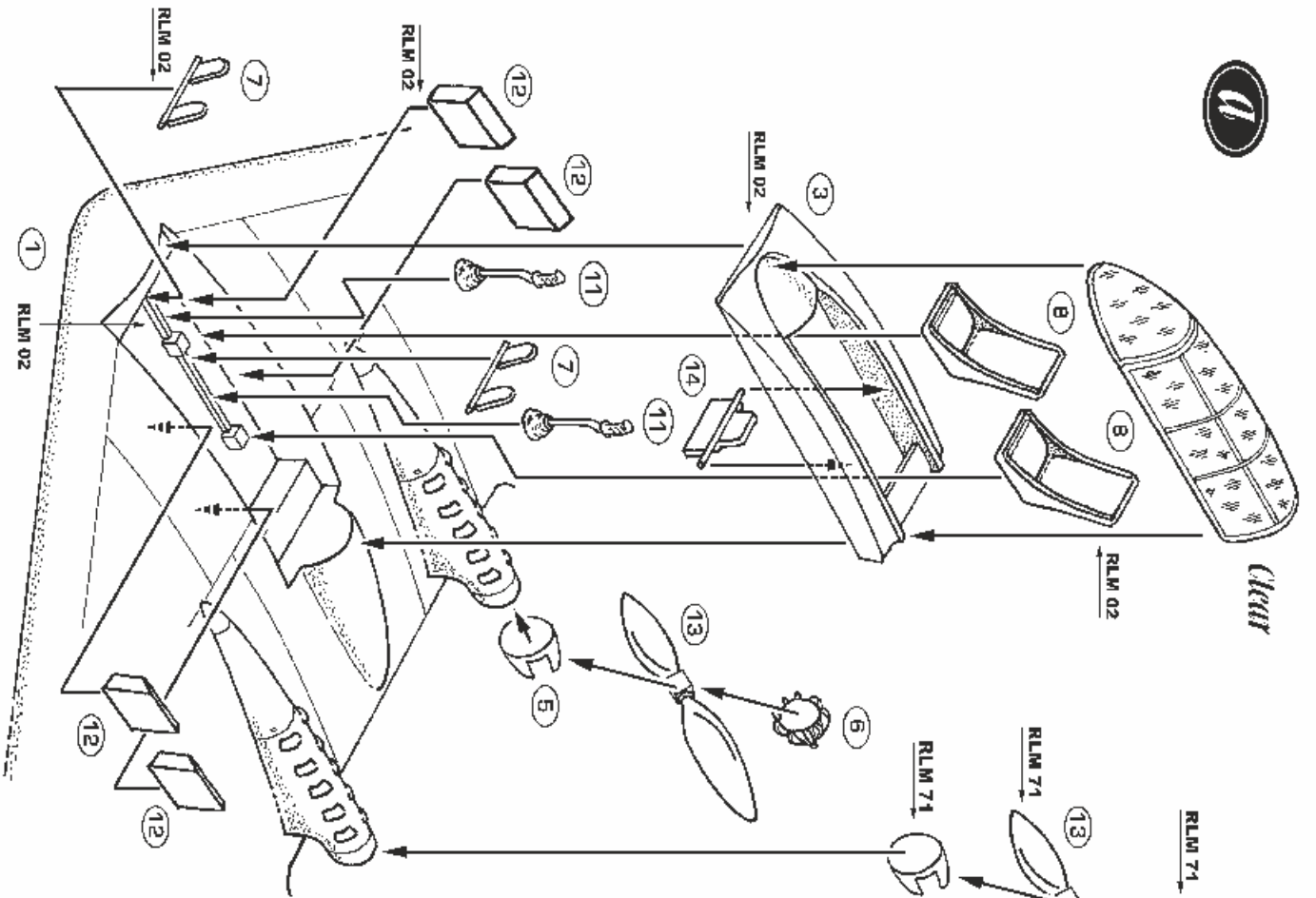
PARTS

The Horten brothers Reimar, Wolfram and Walter designed and tested in the thirties sailplanes, all wings. They continued in the development, this time of already motorized machines after their joint taking up of service in the Luftwaffe in 1936. Only in 1941, after air death of Wolfram Horten over France in 1940, both remaining brothers succeeded in founding in the frame of RLM a development workshop, named Sonderkommando 3 (later 9). In this workshop in Göttingen they developed a two seat twin-engine all-wing Ho VII and one-seat fighter all-wing Ho IX driven by jet engines. The manufacture of Ho VII went off partly in the furniture company Pesche in Mbinden. The design was mixed, the central section was made from steel tubes and the covering consisted of aluminium panels, parts of the wing structures were wooden. As driving units served two Argus AS-10C engines in pusher arrangement. Ho VII was intended for a training fighter aircraft at the training of Ho IX fighter pilots. Horten Ho VII V-1 made its maiden flight in May 1943. Its overall flying properties were satisfactory. The manufacture of further two prototypes V-2 and V-3 started, completed was only V-2. The planned series of twenty pieces was not realized. In autumn 1944 the Ho VII was presented to H. Göring. At the last flight in February 1945 the Ho VII V-1 was lightly damaged due to undercarriage failure at landing in Göttingen. Here too it burned down on April 7, 1945 at the taking of the airfield by soldiers of the US Army.

Technical data:
Span: 16.0 m, Length 7.40 m, Max. Speed: 340 km/h
Motor: 2 x Argus AS-10C 176 kW (240 HP), flying weight: 3200 kg

1

2

